Written by -தவேகாந ்தன ்-
Monday, 06 July 2015 21:02 - Last Updated Monday, 06 July 2015 21:06

மாரிகாலத ்தில ் ஓரு அதிகாலை நரேம ் முதல ்நாளிரவில ் வீ சிய காற ்றுக கு மாற ்றம ் முழுக ்க இறநை ்துகிடந ்த ப ்வரசின ் பழுத ்த மஞ ்சள ் இலகைளை அம ்மா பரெுக ்கிக கொண ்டிருக ்கää விறாந ்தயைில ் த ்க ்கம ் இன ்னும ் கலநை ்துவிடாத சமோ ்பறேித ்தனத ்துடன ் படுக ்கயைை பரோ ;வயைை இன ்னும ் மலேலிலே சுற ்றியபடி எந ்த விடுப ்புமற ்ற அந ்தச ் சயெற ்பாட ்டில ் கண ் பதித ்து அமர ்ந ்திருந ்தனே ். ப ்வரசமிலகைளின ் பல வறேு தர மஞ ்சள ்கள ் தவிர என ் கவனத ்தகைக ் கவர அங ்கே வறேநெ ்த அம ்சமும ் இருந ்திருக ்கவில ்லை.

“மழை வரப ்பரோகுதுபோல கிடக ்கு. எழும ்பிப ் பரோய ் முகத ்தகைக ் கழுவியிட ்டு வா” என ்று அம ்மா எனக ்குச ் சொல ்லுகிறாள ். த ்க ்கம ் கலநை ்தாலும ் சமோ ்பல ் கலநை ்துவிடாத நான ் ää “பரோறனம ்மா” என ்று சொல ்லிக ்கொண ்டே இன ்னும ் அந ்த இடத ்தவைிட ்டு அகலாமல ் .வளியிலே சலெ ;ல புறப ்பட ்டு தருெவில ் வந ்த ஓருவர ் அம ்மாவுடன ் படலயைில ் நின ்று பசேுகிறார ். பரோகும ்பரோது சொல ்கிறார ் ää ‘கதெியாய ் க ்ட ்டி முடியுங ்கோ. பருத ்துறகைக ் கடல ் இரயைிறது ககே ்குதலெ ்லே? நல ்ல மழதைான ் வரப ்பரோகுது’ என ்று. அம ்மாவின ் க ்ட ்டுகசைச ் சத ்தம ் நின ்றிருந ்த அந ்தப ் பொழுதில ் நான ் கடே ்கிறனே ää காற ்றின ் அசவைு தவிர ்ந ்து வறேு சத ்தமற ்றிருந ்த அவ ்வளியில ் கடலின ் உறுமலை.

பருத ்தித ்துறகைக ்கும ் சாவகச ்சரேிக ்குமிடயைில ் பன ்னிரண ்டு மலை ்கள ். எங ்கள ் வீ ட ்டிலிருந ்து பத ்து மலை ்களாவது இருக ்கும ். அந ்தளவு த ்ரத ்திலிருந ்து இரயைும ் கடலின ் சத ்தம ் இவ ்வளவு த ்ரத ்துக ்கு கடந ்துவந ்திருக ்குமனெில ää ஆயிரம ் தரவைகைக ் கடல ்களவைிடவுமே அது பிரமாண ்டமாய ் இருக ்கவணே ்டும ் ! சாவகச ்சரேியில ் தரவகைக ் கடல ் பார ்த ்திருக ்கிறனே ். அதுபோல ் கதைடியிலும ் நாவற ்குழியிலும ் எழுந ்திருந ்த பாலங ்களுக ்குக ் கீ ழால ் விரிந ்திருந ்த தரவையைில ் அலயைசைந ்த நீ ர ்ப ் பரெும ்பரப ்பயைும ் பார ்த ்திருக ்கிறனே ். அவை சப ்தமழெுப ்பியதே இல ்லை. ஆனால ் கண ்டிராத கடல ் பத ்துக ் கட ்டை த ்ரத ்திலிருந ்து எழுப ்புகிற சப ்தம ் இங ்கே கடே ்கிறது! கடலின ் பிரமாண ்டம ் காண அன ்றகைக ்கதோன ் என ் மனத ்துள ் ஆசை விழுந ்திருக ்கவணே ்டும ்.

நினைவேற்றம் 5

Written by -தேவகாந்தன்-
Monday, 06 July 2015 21:02 - Last Updated Monday, 06 July 2015 21:06

அதன் நிறைவேற்றத்துக்கான ஒரு நாளுக்காய் நான் காத்திருந்தேன்.

மதியத்துக்கு மேலான பொழுதுதான் ஊர்சுற்ற வாய்ப்பானது. சனியோ ஞாயிறோ ஒரு மதியத்தின் மேல் நான் கடல் பார்க்க சைக்கிளிலேறிப் புறப்பட்டேன்.

கிழக்குப் பக்கமாய் அல்லது வடக்குப் பக்கமாய் போ என வழிசொல்லப்படுகிறபோதுää மதியமாயிருந்தால் வடக்கு கிழக்கு தெரியாத எனக்குää சூரியன் சாய்ந்து மேற்கைத் தீர்மானிக்கிறவரை அந்த இடத்திலேயே காத்திருக்கவேண்டியிருக்கும். அவ்வளவு திசைஞானம் பெற்ற நான் துணிந்து புறப்பட்டதை இப்போது அரை நூற்றாண்டு கழித்து நினைக்கிறபோதுகூட ஆச்சரியமாகவே இருக்கிறது.

அந்த ஆர்வம் திசைப் பிரச்னையை மட்டுமில்லைää பத்து மைல்களுக்கும் கல்ரோடாகவே இருந்த நீண்டபாதையில் கல் இடித்து சைக்கிள் காற்றுப் போனால் என்ன செய்வது என்ற யோசனைகூடயின்றி என்னைப் புறப்படவைத்திருந்தது. கனகம்புளியடி ஐந்து ரோடுகள் இணைகிற சந்தி. அதில் தென்பட்ட ஒரு தேத்தண்ணிக் கடையில் சைக்கிளை நிறுத்தி தேநீர் குடித்துää வேறொருவருடைய சைக்கிளில் காற்றடிக்கிற பம் வாங்கி இரண்டு சில்லுகளையும் நிறைத்துக்கொண்ட பின்னரும் நான் இன்னும் தயங்கிக்கொண்டு அதிலேயே நின்றிருந்தேன். கடையில் நின்றவர்கள் புறப்பட்ட பின் ஐந்து சதத்துக்கு பீடி கேட்டேன். கடைக்காரர் என்னை ஒருமாதிரிப் பார்த்துக்கொண்டுதான் பீடியைத் தந்தார். பத்து வயதில் பீடி புகைக்கிறவர்கள் இருக்கிற காலத்தில் பதின்மூன்றாம் வயதைத் தொட்டிருந்த நான் பீடி வாங்குவதை யார் கேட்கமுடியும்? பீடியோடு கூடவே ஒரு யானை மார்க் தீப்பெட்டியும் வாங்கிக்கொண்டேன். லங்கா தீப்பெட்டி அப்;போது நான்கு சதம் விற்றுக்கொண்டிருந்தும்ää லங்கா தீப்பெட்டியை அதிகமாக மழைகாலத்தில் யாரும் வாங்குவதில்லையென்பதை ஞாபகம்கொண்டு நான் ஐந்து சதம் கொடுத்து யானைத் தீப்பெட்டியை வாங்கியிருந்தேன்.
எனது பயணம் தொடர்ந்தது.

கனகன்புளியடி கழிய சரசாலை. சரசாலையூர் கழிய சரசாலையான் காடு வந்தது. சரசாலையான் காடு பெருவனமல்லää பறுகுப் பத்தைக் காடுதான். வெளி ஏகாந்தித்துக் கிடந்தது. சூழ மனித நடமாட்டமேயற்ற வெளியில் சைக்கிளை உழக்கியபடி நான் பீடி புகைத்தேன். சூழ்ந்திருந்த ஏகாந்தம் என்னுள்ளும் உறைந்தது.

ஊரில் அப்போது காலையிலேனும் சுத்து புகைக்கிறதாயும்ää பீடி புகைக்கிறவர்களாயும் நிறைய ஆண்கள் இருந்தார்கள். பெண்கள் சுத்து

2 / 5

புகைப ்பதையே கண ்டிருக ்கிறனே ். இராமநாதன ் அண ்ணன ் மட ்டும ் சிகரெட ் புகைப ்பான ். அப ்பபோது திறீ றோசஸ ் சிகரெட ் இருந ்தது. நவேிகட ் இருந ்தது. இவை பில ்டர ் இல ்லாத சிகரெட ் வகைகள ். பில ்டருள ்ள ஒரு சிகரெட ்டும ் இருந ்தது. அதற ்கு ஆடத ் என ்று பயெர ். இராமநாதன ் அண ்ணனைவிட 'சரியான தடிமனாய ் இருக ்கும் ää ஒரு நவிெக ்கற ் அடிச ்சாத ்தான ் சரிவரு'மனெ ்று சிகரெட ் புகைத ்தவர ்களும ் உண ்டு. இவற ்றினைக ் கண ்டநோன ் பீ டி புகைக ்க ஆரம ்பித ்தனே ் என ்று சொல ்லிவிட முடியாது.

'இழுக ்க இழுக ்க இறுதிவரை இன ்பம ் தருவது சலேம ் சொக ்கலால ் ராம ்சடே ் பீ டிகளே' என ்றும் ää 'மகிழ ்ச ்சிக ்கும ் உற ்சாகத ்துக ்கும ் இன ்றே வாங ்கிப ் பாவியுங ்கள ் ராஜா பீ டி' என ்றும ் இலங ்கை வானொலியின ் வர ்த ்தக ஒலிபரப ்பு விளம ்பரங ்களைக ் கடே ்டுக ்கடே ்டும ் ää ஆர ்.பி.ஜி. என ்ற உள ்@ர ் பீ டி கம ்பனியின ் பத ்திரிகை விளம ்பரத ்தைப ் பார ்த ்துப ் பார ்த ்தும ் பீ டியின ் மலோன இந ்த மயைல ் என ்னில ் வந ்திருக ்கவே சாத ்தியமுண ்டு. அத ்துடன ் சிகரெட ் அல ்லது பீ டியின ் புகையை ம□க ்கினால ் சிலபரே ் விடுகிற அழகும ் என ்னை வசீ கரித ்திருக ்க முடியும ். இதைப ் பயின ்ற கணமதெுவும ் என ் நினைவிலில ்லை.

கண ்ணால ் புகைவிடுவதாகக ் க□றி க□ர ்ந ்து கண ்களைக ் கவனிக ்கச ் சொல ்லிவிட ்டு பீ டியினால ் ச□ட ்டு வாங ்கிய அனுபவமும ் எனக ்குண ்டு.
இவ ்வளவிருந ்தும ் ரடேியோ விளம ்பரங ்கள ்தான ் என ்னை விடாது தொடர ்ந ்து இந ்தப ் பழக ்கத ்தில ் என ்னை இழுத ்து மாட ்டிவிட ்டதனெ ்று இப ்பபோது நினைக ்கத ் தோன ்றுகிறது.

ஒரு சதத ்துக ்கு உற ்சாகத ்தயைும் ää ஊக ்கத ்தயைும் ää மகிழ ்ச ்சியயைும ் வாங ்க முடியுமானால ் அதை ஏன ் விட ்டுவிட வணேட ்டும ் ? அதிலும ் சலேம ் பீ டியை இழுக ்க இழுக ்க இறுதிவரையிலுமே இன ்பம ் கிடைக ்கிறது! நானும ் சலேம ் பீ டிகளையே வாங ்கி இன ்பத ்தைப ் பருெக ்கினனே ்.
வகிெுகாலத ்தின ் பின ் புற ்றுநோய ்பற ்றிய விழிப ்புணர ்வுபறெ ்ற வயதில ் ஆறு தடவைகள ் என ் புகை பிடிக ்கும ் பழக ்கத ்தை நிறுத ்த நான ் முயற ்சித ்திருக ்கிறனே ். ஒவ ்வொரு தடவையும ் ஒரு சில மாதங ்களுக ்கு மலே ் நிறுத ்த முடியவில ்லை. கடைசித ் தடவையில ் ஐந ்து ஆண ்டுகள ் நிறுத ்தியிருந ்தனே ். பின ்னரும ் தொடங ்கும ்படியாகவே ஆனது. 'இழுக ்க இழுக ்க இன ்பம ்' ' என ்ற மயில ்வாகனத ்தின ் குரல ் மனத ்துள ்ளிருந ்து என ் வறெ ்றியை இறுதியில ் உடதை ்தவேிட ்டது. இதற ்காக விளம ்பரதாரர ்களிலாää இலங ்கை வானொலியிலாää அறிவிப ்பாளர ் மயில ்வாகனத ்தின ் மீ தா நான ் வழக ்குத ் தொடுப ்பது?

ஏகாந ்தத ்துள ் பயணித ்து நான ் வல ்லை வளிெயுள ் புகுந ்தனே ். எப ்படியோ ஐந ்து பீ டிகளும ் முடிகிறவளவில ் நான ் பருத ்தித ்துறைக ் கடலைச ் சனெ ்றடைந ்தனே ். நான ் சனெ ்றிருந ்தவளேயைில ் மாரி முடிந ்திருந ்தாலும ் கடல ் அன ்றைக ்குச ் சீ ற ்றமாகவே இருந ்தது. யாழ ்ப ்பாணம ் - பருத ்தித ்துறை வீ தியில ் ஒரு சிறிய பாலத ்தினது விளிம ்பில ்

நினைவேற்றம் 5

Written by -தேவகாந்தன்-
Monday, 06 July 2015 21:02 - Last Updated Monday, 06 July 2015 21:06

குமுறிக்கொண்டிருந்த கடலை பிரமிப்போடு பார்த்தபடி வெகுநேரம் நின்றிருந்தேன். கரையில் வள்ளங்கள் சில கரையேற்றி விடப்பட்டிருந்தன. மீனவர் சிலர் வலைகளைப் பின்னுவதிலும்ää காயப்போட்டு எடுத்துவைப்பதிலும் கருமமாயிருந்தனர். மேலே பறவைகள் இரைந்தவண்ணம் பறந்தடித்தபடி இருந்தன. தூரத்தே கப்பலொன்று நின்று அலைகளில் ஆடிக்கொண்டிருந்தது. அமெரிக்கக் கப்பலாயிருக்கும்ää கோதுமை மாவு ஏறற்றிவந்திருக்கலாம் என எண்ணிக்கொண்டேன். சூரியன் மேற்கே சாயத் துவங்கியது. நான் சைக்கிளை எடுத்துக்கொண்டு வீட்டுக்குப் புறப்பட்டேன். வழிநெடுக மனம் ரீங்காரித்துக்கொண்டிருந்தது மகிழ்ச்சியில். கடலை நான் கண்டுவிட்டேன்! கடலைக் காண்பது சின்ன வி~யமா என்ன? மென்மழைää தென்றல்ää அலையாடும் கடல்கள் மனத்தில் இதத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. பெருமழைää புயல்ää குமுறும் கடல்கள் மனத்தை அசைக்கச் செய்கின்றன. அசைந்த மனத்திலும் கிளர்ந்தெழுவது மகிழ்வாகவே இருக்கிறது. அலை குமுற ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டிருந்த கடலே என்னைப் பரவசப்படுத்தியது. இன்னும்கூட கண் முழுக்க நீலம் விரிந்திருந்தது.

வளமான காற்றில் எனது சைக்கிள் பயணம் சுகமாகயிருந்தது. பதின்னான்கு வயதுக்கு மேல்தான் ‘சஸ்பென்டர்’ என்று அப்போது சொல்லப்பட்ட ஆண்களின் உள்ளுடுப்பை நான் அணிய ஆரம்பித்தேன். பலபேர் பதினைந்து வயதிலும் அதை அணியாமல் திரிந்தது எனக்குத் தெரியும். கழிசான் அணிந்திருந்தாலும் சஸ்பென்டர் இல்லாத என் உள்ளுடம்பில்கூட பலமாக வீசிய காற்று தழுவிக்கொண்டிருந்தது. என்னைத் துணைக்கழைத்துப் படுத்த எதிர்வீட்டு அன்ரியை அப்போது அங்கமங்கமாய் நினைத்துக்கொண்டேன்.

சிறிதுநேரத்தில் எதிரே தூசிப்படலமொன்று கிளர்ந்தெழுந்து வந்துகொண்டிருந்தது கண்டேன். ஐந்து மணிக்கு சாவகச்சேரியிலிருந்து பருத்தித்துறைக்குப் புறப்பட்ட கடைசி பஸ் அது என்பதைத் தெரிய எனக்கு வெகுநேரமாகவில்லை. பஸ் கடக்கும்வரை ஓரமாக சைக்கிளை நிறுத்தி காத்திருந்தேன். பஸ் சென்ற பின்னால் மக்கிப் படலமும் அடங்கத் தொடங்க என் பயணம் மறுபடி வெற்றிகரமாகத் தொடங்கியது. உடல் முழுக்க வியர்வையும் தூசியும்ää மனம் முழுக்க நிறைவும் ஒருவகை எழுச்சியுமாய் இருட்டுகிற நேரத்தில் வீடு வந்து சேர்ந்தேன். சாமிப்படத்துக்கு முன்னால் தூண்டாமணி விளக்கு எரிந்துகொண்டிருந்தது. நான் குளித்துவிட்டு வர அம்மா லாம்பை கொழுத்திவந்து திண்ணையில் வைத்தாள். நான் அகப்பட்ட புத்தகமொன்றை எடுத்துக்கொண்டு லாம்படிக்கு வந்தேன். அது ஏழாம் வகுப்பு பாலபாடமாக இருந்தது. விரித்த பக்கத்தில் தங்கத் தாத்தா சோமசுந்தரப் புலவர் இருந்துகொண்டிருந்தார்.

படித்துக்கொண்டிருக்கையில் ஏனென்று இல்லாமல் வசந்தாக்காவின் ஞாபகம் வந்தது. வசந்தாக்கா இப்போது என்ன செய்துகொண்டிருப்பாள்? நாகரத்தினத்தோடு பேசிக்கொண்டிருப்பாளா? அல்லது அவன் தடவ விட்டுவிட்டு பார்த்துக்கொண்டிருப்பாளா? எனக்கு நெஞ்செல்லாம் எரிய ஆரம்பித்தது. வசந்தாக்காவை யாரும் தொட்டுப் பார்க்;கட்டும்ää ஆனால் நாகரத்தினம்மட்டும் தொட்டுவிடக்கூடாது என்பதுபோல் மனத்துள் ஒரு ஆவேசம் கிளர்ந்தது. அவன் கரியன். மட்டுமில்லைää தடியனும். வசந்தாக்கா எலும்பிச்சம் பழ நிறத்தவள். அலரிப்பூ

4 / 5

நினைவேற்றம் 5

Written by -தேவகாந்தன்-
Monday, 06 July 2015 21:02 - Last Updated Monday, 06 July 2015 21:06

நிறத்தில் அவளது சொண்டுகளும். வசந்தாக்காவின் புரு~ன் செல்லத்துரை கட்டிப்பிடிக்கவே கண்டிருக்கிறேன். அவன் புரு~ன். அதனால் கட்டிப்பிடிக்கலாம். ஆனால் நாகரத்தினம் தொடக்கூடச் செய்யக்கூடாது. விழுந்த பனையில் குருத்தெடுக்கப் போன இடத்தில் இந்திரா பார்த்துக்கொண்டிருக்கவே என்னை பிடரியில் அடித்து வெம்பச் செய்தவன் அவன். வசந்தாக்கா அவனைத் தொட விட்டதில்கூட எனக்குக் கோபமில்லை. ஏனெனில் அவள் அதில் சந்தோ~ப்பட்டிருக்கவில்லை. அவளது முகம் அவ்வளவு காய்ந்து வரண்டுபோயிருந்தது அவ்வேளை. ஆனால் அது மாதக் கடைசியில் வரும் வார விடுமுறையாதலால் அவளது புரு~ன் வந்திருப்பான். எங்கோ அரிசிää மாவு பண்டகசாலையில் காவல்காரனாக இருந்தான். மாதச் சம்பளம் வாங்குகிறவன்தான். மறுநாள் சாந்தியக்கா வீட்டுக்கு பள்ளிக்கூடம் முடிய வந்து வெளிக்கிட்டுப் போகவேண்டுமென எண்ணிக்கொண்டேன்.

baladevakanthan@gmail.com

5 / 5